

Подиръ жрецы тѣ най почетна каста были *войны шѣ*. Но тѣ не съставляли, какъ то въ наше време постоянна наемна войска (солдаты.) Мысль за наемна войска, коя то си продава душа та и тѣло то на тогось, кой то ѣ откупува, не можела да са роди въ глава та на мадры тѣ Египтены. Законъ тѣ пренесълъ на една часть отъ народа военна та повинность, като привилегія, и съединилъ съ нея притежаніе то на земя та, кое то, какъто и военнo то званіе, преминували по наслѣдство. Египтены тѣ мыслили за разумно да ввѣрять пазенъе то на господарство то на чelовѣцы земенпритежатели, кои то за туй ще полагагъ сичко то си стараніе за отбрана на отечество то.)

7. Почитаніе на богове тѣ и животны тѣ.

Египтены тѣ были твърдѣ набожны. Тѣ почитали много богове. Главно то божество было — рѣката Ниль; тѣхна та религія са основавала и средоточвала на почитанъе то на тѣзи рѣка. Египетъ друго не е освѣнъ кѣсь отъ нанесена земя, посрѣдъ песечлива пустыня, кѣсь образованъ и плодотворяванъ отъ Ниль. За туй благодѣтельный тѣ Ниль не само са наричалъ свещенъ, отецъ и хранитель, но го и почитали за богъ и гледали даже на него, като на проевеніе на высше то божество, Аммона, кое то подъ вида на тѣзи рѣка дава животъ на Египетъ и го спазва. За туй и Гърцы тѣ наричали Ниль египетскій Зевсъ.

Египетски тѣ философы измыслили и на небе то божества, подобны на земны тѣ си богове: тѣй тѣ имали земенъ и небесенъ Ниль. Небесный тѣ Ниль, ималъ три ссѣда — символы на наводненія та: единъ отъ тѣзи ссѣдове означавалъ производима та отъ самыя Египетъ вода; вторый тѣ — воды тѣ, кои то во време то на наводненія та са изливатъ отъ океана въ Египетъ; третій тѣ — дъжда, кой то падалъ при възвышеніе то на Ниль въ южна та часть на Еѳіопія. Велико то божество — Кнуфисъ, изобразено на много паметници, было источникъ